

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВОСЛАВНОГ БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На седници Наставно-научног већа Православног богословског факултета Универзитета у Београду одржаној 25. 2. 2013. године одређени смо у Комисију за припрему Реферата о пријављеним кандидатима за избор у звање **доцента** за ужу научну област **Историја Цркве, предмет Општа историја Цркве**, са пуним радним временом, на одређено време, по конкурс у објављеном у листу „Данас“, додатак „Послови“, од 20. 03. 2013. године. Част нам је да Већу, по прегледу приспелих пријава и предлога, поднесемо следећи:

РЕФЕРАТ

На расписани конкурс пријавио се један кандидат – **Владислав Пузовић**, доктор богословских наука, досадашњи асистент за ужу научну област Историја Цркве, за предмет Општа историја Цркве.

Биографија кандидата:

Др Владислав Пузовић рођен је 11. септембра 1978. године, у Београду. После основне школе завршио је београдску Богословију Светог Саве, 1998. године, као ученик генерације. Дипломирао је 2003. године, на Православном богословском факултету Српске Православне Цркве у Београду, са просечном оценом 9,85. Као студент генерације, академске 2002-2003. године, био је стипендиста Фонда Краљевског Дома Карађорђевића и Фонда потпоручника Борка Никитовића. Године 2003. уписао је постдипломске студије на Православном богословском факултету (Богословско-историјски смер), у оквиру којих је положио све програмом предвиђене испите, са просечном оценом 10,00. Магистарску тезу под насловом *Црквене и политичке прилике у доба Великог раскола 1054. године*, одбранио је, са највишом оценом, 2008. године, на Православном богословском факултету Универзитета у Београду. Дана 11. децембра 2012. године, на истом факултету, одбранио је, са највишом оценом, докторску дисертацију под насловом *Историјско—канонски аспекти односа карловачке управе Руске заграничне Цркве и Московске патријаршије* и стекао научно звање доктора богословских наука. Влада знањем руског језика, и служи се енглеским и савременим грчким језиком.

Наставно-педагошки рад:

Кандидат др Владислав Пузовић стекао је радно искуство, у трајању од 8 (осам) година, на Православном богословском факултету у Београду, у настави из предмета Општа историја Цркве, кроз процес држања вежби. Године 2004. изабран је у звање асистента-приправника на Катедри за Општу историју Цркве за предмет Општа историја Цркве, Православног богословског факултета у Београду. Године 2008. изабран је у звање асистента, на истој катедри, за исти предмет (поново је изабран у звање асистента 2011. године). На Православном богословском факултету кандидат

веома компетентно и посвећено изводи вежбе из предмета Општа историја Цркве. У свом педагошком раду кандидат постиже изузетно запажене резултате, о чему сведоче високе оцене у поступку студентске евалуације педагошког рада наставника. У претходне три академске године резултати анкетирања студената су по општој оцени изразито добри – **4,79; 4,87 и 4,72** (високе оцене педагошког рада кандидата, од стране студената, дате су и за ранији период 2006-2010. година: **4,69; 4,56; 4,44; 4,60; 4,76; 4,81; 4,93**). У поменутим анкетама студенти су високим оценама, између осталог, истакли следеће параметре у раду кандидата: разумљивост излагања материје предвиђене предметом; подстицање студената на активност, критичко размишљање и креативност; узимање у обзир студентских коментара и редовно одговарање на студентска питања; професионалност и етичност у комуникацији са студентима. Енергија и ентузијазам са којима кандидат приступа настави у свим њеним димензијама (препаративној, оперативној и евалуационој) заслужују максимално уважавање и пуно признање. Кандидат је био члан у 93 (деведесет и три) Комисије за одбрану завршних радова на основним академским студијама и у 11 (једанаест) Комисија за одбрану мастер радова на мастер академским студијама.

Научно-истраживачки рад:

Кандидат др Владислав Пузовић поседује комплексне и вишедимензионалне компетенције за научно-истраживачки рад у области Историје Цркве, о чему најбоље сведочи његова докторска дисертација под насловом *Историјско-канонски аспекти односа карловачке управе Руске заграничне Цркве и Московске патријаршије*. Поменута дисертација представља успео покушај комплексног сагледавања историјске, канонскоправне и еклисиолошке димензије једног од најсложенијих проблема у историји Цркве, насталог као последица избеглиштва више од два милиона православних Руса са канонске територије матичне Цркве. Истражујући феномен формирања Руске заграничне Цркве – јединствен у целокупној историји Хришћанске Цркве, као и њене односе са матичном Московском патријаршијом, кандидат је, вешто користећи обимну архивску грађу из руских и српских архивских фондова, као и изворе канонскоправног карактера, учинио квалитативни помак у истраживању поменуте тематике. Његова дисертација, наиме, представља успешну историјску-еклисиолошку синтезу, која је отворила нову свеправославну димензију у сагледавању предметног питања, превазилазећи досадашње, у црквеноисторијској науци преовлађујуће, уске етничке оквири наведене теме. На тај начин пружен је аутентичан допринос савременој црквеноисторијској и канонскоправној мисли.

Изузетна способност за научно-истраживачки рад кандидата огледа се и у чињеници његовог успешног учешћа у научно-истраживачким пројектима из уже научне области Историја Цркве. Кандидат је ангажован као истраживач-сарадник на Пројекту бр. 179078 *Српска теологија у XX веку: фундаменталне претпоставке теолошких дисциплина у европском контексту – историјска и савремена перспектива*, Министарства просвете и науке Републике Србије. Пројекат реализује Православни богословски факултет Универзитета у Београду, у периоду 2011-2014. година. У оквиру овог Пројекта кандидат је пријавио подтему *Руски утицаји на развој српске црквеноисторијске науке у XX веку*. Поред овог, кандидат је учествовао и у следећим научним пројектима: *Српска теологија у XX веку- истраживачки проблеми и резултати* (Пројекат Православног богословског факултета у Београду; евиденциони број Пројекта у Министарству науке Републике Србије: 149037А); *Енциклопедија српског народа* – (пројекат Завода за уџбенике, из Београда); *Православная*

энциклопедия (пројекат Руске православне Цркве); *Енциклопедија Републике Српске* (Пројекат Академије наука и умјетности Републике Српске).

Кандидат је учествовао у раду следећих међународних и националних научних скупова:

Међународни научни скупови: 1) *Макарьевские чтения – восьмая международная конференция*, одржана од 21. до 23. новембра 2009. године у Горњем Алтајску – Руска Федерација (међународни научни скуп у организацији: Федеральное агентство по образованию, Российский гуманитарный научный фонд, Горно-алтайский государственный университет); 2) *Международный научный симпозиум: Русская диаспора и изучение русского языка и русской культуры в инославянском и иностранном окружении* одржан 1. и 2. јуна 2011. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду (међународни научни симпозион у организацији: МАПРЯЛ, Дом русского зарубежья им. А. Солженицына, Международное педагогическое общество в поддержку русского языка, Славистическое общество Сербии, Филологический факультет белградского университета, Русский дом в Белграде); 3) *Международная научная конференция: Православие – цивилизационный стержень славянского мира* одржана 16. и 17. јуна 2011. године у Кијеву (међународна научна конференција у организацији: НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ, Інститут археології, Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса, Українське товариство охорони пам'яток історії та культури, Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник, Київська духовна академія і семінарія УПЦ, Дискусійний клуб “САМІТ”, Російський історичний журнал “Родина”); 4) *IV международная научно-богословская конференция Санкт-петербургской православной духовной академии „Актуальные вопросы богословских исследований”* одржана 3. и 4. октобра 2012. године у Санкт Петербургу (међународна научна конференција у организацији Санкт-петербуршке духовне академије).

Национални научни скупови: 1) *Први годишњи симпозион „Српска теологија данас 2009”*, одржан 29. и 30. маја 2009. године, на Православном богословском факултету Универзитета у Београду; 2) *Други годишњи симпозион „Српска теологија данас 2010”*, одржан 28. и 29. маја 2010. године, на Православном богословском факултету Универзитета у Београду; 3) *Трећи годишњи симпозион „Српска теологија данас 2011”* одржан 27. и 28. маја 2011. године на Православном богословском факултету Универзитета у Београду; 4) *Српска теологија у XX веку – фундаменталне претпоставке теолошких дисциплина у европском контексту – историјска и савремена перспектива* одржан 23. децембра 2011. године на Православном богословском факултету Универзитета у Београду; 5) *Четврти годишњи симпозион „Српска теологија данас 2012”* одржан 25. и 26. маја 2012. године на Православном богословском факултету Универзитета у Београду; 6) *Српска теологија у XX веку – фундаменталне претпоставке теолошких дисциплина у европском контексту – историјска и савремена перспектива* одржана 21. децембра 2012. године на Православном богословском факултету Универзитета у Београду.

У даљем излагању представимо библиографију научних радова кандидата, а затим понудити преглед и оцену значајнијих радова и на крају представити квантитативну валоризацију научних резултата, у складу са Критеријумима за избор у звање доцента Универзитета у Београду.

Библиографија радова:

А) Монографске публикациије

1. *Црквене и политичке прилике у доба Великог раскола 1054. године*, Београд: Хришћански културни центар 2008, 310 стр. ISBN 978-86-85273-14-8. (прерађена и допуњена магистарска дисертација)

Садржај:

Реч унапред (7-9)

1. Увод (9-17)

2. Источно и западно хришћанство у првих десет векова – између јединства и деобе (17-29)

3. Исток и Запад у првој половини XI века (29-55)

4. На путу ка расколу (55-73)

5. Заоштравање црквене кризе 1053-1054. (73-139)

6. Врхунац кризе – папски легати у Константинопољу (139-239)

7. Закључак и прилози (239-287)

8. Summary (287-291)

Скраћенице (291-293)

Извори (293-295)

Литература (295-301)

Регистар (301-309)

О аутору (309-310)

Б) Објављени научни радови (научне студије и расправе)

- 1) „Протојереј Григорије Н. Константиновић“, *Српска теологија у XX веку : истраживачки проблеми и резултати*, књ. 1 (2007) 221-222. (**тематски зборник**)
- 2) „Др Саво Ђукановић“, *Српска теологија у XX веку : истраживачки проблеми и резултати*, књ. 1 (2007) 222-223. (**тематски зборник**)
- 3) „Врхунац црквене кризе (1053-1054) – папски легати у Константинопољу“, *Богословље*, год. LXVIII, бр. 2 (2008) 144-163. (**научни часопис водећег националног значаја**)
- 4) „Полемика о квасном и бесквасном евхаристијском хлебу у теолошким расправама из средине XI века“, *Црквене студије*, год. VI, бр. 6 (2009) 303-314. (**научни часопис водећег националног значаја**)
- 5) „Архивное наследие Русской зарубежной Церкви в Сербии“, у: *Макарьевские чтения – материалы восьмой международной конференции (21-23 ноября 2009 года)*, отв. ред. В. Г. Бабин, Горно-Алтайск: Федеральное агентство по образованию, Российский гуманитарный научный фонд, Горно-алтайский государственный университет, Горно-Алтайск, 2009, 287-293. (**рад са међународног научног скупа објављен у целини**)
- 6) „Руска загранична Црква у периоду између два светска рата: преглед литературе у Србији“, *Српска теологија данас*, књ. 1: Зборник радова Првог годишњег

симпосиона (ПБФ Београд, 29-30. мај 2009), уред. Б. Шијаковић, Београд: Институт за теолошка истраживања ПБФ, 2010, 386-391. **(рад са националног научног скупа објављен у целини)**

- 7) «Канонски спорови у Московској патријаршији 20-их и 30-их XX века као изазов за савремену руску црквену историографију», *Богословље*, бр. 1-2, (2010), 217-229. **(научни часопис водећег националног значаја)**
- 8) «Посредовање српског патријарха Варнаве (Росића) у канонском спору између Московске патријаршије и Архијерејског синода Руске заграничне Цркве», *Српска теологија данас*, књ. 2: Зборник радова Другог годишњег симпосиона (ПБФ Београд, 28-29. мај 2010), уред. Б. Шијаковић, Београд: Институт за теолошка истраживања ПБФ, 2011, 455-463. **(рад са националног научног скупа објављен у целини)**
- 9) „Личност и дело проф. др Александра Павловича Доброклонског (I део)“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 10, (2011), 39—74. **(тематски зборник)**
- 10) „Русские эмигранты – преподаватели Православного богословского факультета в Белграде (1920—1940 гг.)“, *Труды Киевской духовной академии*, 15, (2011), 199 – 208. **(научни часопис са листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета)**
- 11) „Личност и дело проф. др Александра Павловича Доброклонског (II део)“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 11, (2012), 92-111. **(тематски зборник)**
- 12) „Устројство Цркве у православном расејању у светлости полемике између Александра Шмемана и представника Руске заграничне Цркве“, *Српска теологија данас*, књ. 3: Зборник радова Трећег годишњег симпосиона (ПБФ Београд, 27-28. мај 2011), уред. Б. Шијаковић, Београд: Институт за теолошка истраживања ПБФ, 2012, 549-566. **(рад са националног научног скупа објављен у целини)**
- 13) „Вклад русской эмиграции в развитие сербской академической теологии“, *Международный научный симпозиум: Русская диаспора и изучение русского языка и русской культуры в инославянском и иностранном окружении (Белград, 1—2 июня 2011 г.) – доклады*, отв. ред. Б. Станкович, Белград: МАПРЯЛ, Дом русского зарубежья им. А. Солженицына, Международное педагогическое общество в поддержку русского языка, Славистическое общество Сербии, Филологический факультет белградского университета, Русский дом в Белграде, Белград, 2012, 78—89. **(рад са међународног научног скупа објављен у целини)**
- 14) „Отношение Сербской Православной Церкви к каноническому и юридическому положению Русской Православной Церкви Заграницей (1920—1930)“, *Христианское чтение (научно-богословский журнал Санкт—Петербургской духовной академии)*, 3, 2012, 158-175. **(научни часопис са листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета)**
- 15) „Срби на Кијевској духовној академији (1869—1879)“, *Српске студије* (научни часопис Центра за Српске студије Одељења за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду), 3, 2012, 349—370. **(научни часопис водећег националног значаја)**
- 16) „Завршни радови Срба на Кијевској духовној академији (1869—1899)“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 12, (2012), 152-173. **(тематски зборник)**

- 17) „Викентије Флоријанович Фрадински – историчар Цркве“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 13, (2013) (рад у штампи). (тематски зборник)

Ц) Други научни прилози

1. „Сто година од смрти митрополита дабробосанског Саве (Косановића) 1839-1903“, *Гласник: службени лист Српске православне цркве*, год. LXXXV, бр. 8 (2003) 187-191.
2. „Др Венијамин (Таушановић) епископ браничевски (1934-1952)“, *Гласник: службени лист Српске православне цркве*, год. LXXXV, бр. 9 (2003) 206-212.
3. „Поводом двадесетпетогодишњице од упокојења епископа жичког Василија (Костића), *Гласник: службени лист Српске православне цркве*, год. LXXXV, бр. 12 (2003) 281-287.
4. „Кроз историју древне Цркве“, *Православље*, год. LXIX (LXIII), бр. 887 (2004) 20. (Приказ књиге: А. П. Лебедев, *Свеиштенство древне Васељенске Цркве од апостолских времена до X века*, превод М. Станковић, Београд, (2002)).
5. „Одјек Првог српског устанка у Босни“, *Годишњак Духовне академије Св. Василија Острошког*, бр. 3 (2004) 17-21.
6. „Пети Васељенски сабор“, *Годишњак Духовне академије Св. Василија Острошког*, бр. 3 (2004) 122-124. (Приказ зборника радова: *Пети Васељенски сабор-1450 година Светог Петог Васељенског сабора 553-2003*, Србиње (2004)).
7. „Патријарх српски Варнава“, *Гласник: службени лист Српске православне цркве*, год. LXXXVI, бр. 10 (2004) 245-255; бр. 11 (2004) 278-289.
8. „Извештавање ГСПП о Руској Цркви између 1920. и 1940. године“, *Гласник: службени лист Српске православне цркве*, год. LXXXVII, бр. 9 (2005) 251-259.
9. „Архијереји Српске православне цркве одликовани између два светска рата“, *Годишњак Православног богословског факултета Св. Василија Острошког*, бр. 6 (2007) 371-373.
10. *Енциклопедија српског народа*, Београд: Завод за уџбенике 2008 [4 одреднице]: патријарх Атанасије II (Гавриловић), (стр. 47); патријарх Варнава (Росић), (стр. 155); патријарх Василије Бркић Јовановић, (стр. 156); патријарх Димитрије (Павловић), (стр. 286).
11. *Православная энциклопедия*, Москва: Православная религиозная организация Церковно-научный центр «Православная энциклопедия» – синодальное учреждение Русской Православной Церкви, 2008; 2009 (рецензије за пет одредница): *Игнатий (Шестаков)*, иером. Загребско-Любљанска и всей Италии епархия СПЦ (Т. 19, 2008, стр. 487-488); Западноамериканска епархия СПЦ (Т. 19, 2008, стр. 606); Западноевропска епархия СПЦ (Т. 19, 2008, стр. 607); Захумско-герцеговинска и приморска епархия СПЦ (Т. 19, 2008, стр. 711-712); Зворникско-тузланска епархия СПЦ (Т. 20, 2009, стр. 31-33).
12. „Вклад русской эмиграции в развитие сербской академической теологии“, међународни научни симпозиум *Русская диаспора и изучение русского языка и русской культуры у инославянском и иностранном окружении- тезисы докладов, Русская диаспора и изучение русского языка и русской культуры у инославянском и иностранном окружении* отв. ред. Б. Станкович, Белград:

МАПРЯЛ, Дом русског зарубежја им. А. Солженицына, Международное педагогическое общество в поддержку русского языка, Славистическое общество Србији, Филологический факультет белградског университета, Русский дом в Белграде, Белград, 2011, 39-40. (тезе радова)

13. „Међународна научна конференција – Православље: цивилизацијски стожер словенског света“, *Теолошки погледи*, бр. 2, (2011), 165-167.
14. „Игњатије Марковић, Сто седамдесет пет година Богословије Светог Саве у Београду (1836—2011)“, *Богословље*, бр. 2, (2011), 131-133. (приказ)
15. „Марко Николић, Екуменски односи Српске православне и Римокатоличке Цркве 1962—2000. године“, *Богословље*, бр. 2, (2011), 135- 138. (приказ)
16. „Руска емиграција у XX веку – јединствен феномен у историји“, *Православље*, 1101, 1. фебруар 2013, 20—23. (интервју)

Преглед и оцена важнијих научних радова:

- 1) *Црквене и политичке прилике у доба Великог раскола 1054. године*, Београд: Хришћански културни центар 2008, 310 стр. ISBN 978-86-85273-14-8. (прерађена и допуњена магистарска дисертација).

Књига представља прерађену и допуњену магистарску дисертацију, одбрањену са највишом оценом на Православном богословском факултету Универзитета у Београду. Ово дело представља значајан допринос расветљавању веома сложене црквеноисторијске и богословске проблематике везане за Велики раскол 1054. године. Аутор је вешто искористио све релевантне писане изворе источне и западне провенијенције и студиозно их анализирао. Немајући много узора у литератури, како домаћој тако и страној, доследно је спровео комплексан истраживачки поступак, који је резултирао целовитом сликом свих богословских контроверзи, догађаја и личности из средине XI века. Ова књига, несумњиво, представља референтно дело за сва будућа истраживања свих тема које су везане за комплексну проблематику Великог раскола.

- 2) „Врхунац црквене кризе (1053-1054) – папски легати у Константинопољу“, *Богословље*, год. LXVIII, бр. 2 (2008) 144-163.

У овој историјско-богословској студији пажња је посвећена догађајима који су се догодили у лето 1054. године, приликом боравка папских легата у Константинопољу. На основу писаних извора, аутор детаљно реконструише поменуте догађаје, указујући на њихов историјски и богословско-еклисиолошки аспект.

- 3) „Полемика о квасном и бесквасном евхаристијском хлебу у теолошким расправама из средине XI века“, *Црквене студије*, год. VI, бр. 6 (2009) 303-314.

Рад представља историјско-богословску студију, у којој се систематски анализира једно од суштинских спорних богословско-литургијских питања из средине XI века. Аутор, најпре, на основу писаних извора, излаже ставове релевантних теолога источне и западне провенијенције, а потом их пореди и указује на њихову богословску релевантност.

- 4) «Посредовање српског патријарха Варнаве (Росића) у канонском спору између Московске патријаршије и Архијерејског синода Руске заграничне Цркве», *Српска теологија данас*, књ. 2: Зборник радова Другог годишњег симпозиона (ПБФ Београд, 28-29. мај 2010), уред. Б. Шијаковић, Београд: Институт за теолошка истраживања ПБФ, 2011, 455-463.

На основу архивске грађе из Архива Светог архијерејског синода Српске Православне Цркве и Државног архива Руске Федерације (ГАРФ – Москва), аутор сагледава посредничку улогу патријарха Варнаве (Росића) у црквеном спору између Московске патријаршије и Архијерејског синода Руске заграничне Цркве у Сремским Карловцима. Узимајући у обзир реалне историјске околности, аутор представља и пореди аргументе страна у спору, историјског и канонскоправног карактера, указујући на њихову релевентност.

- 5) „Личност и дело проф. др Александра Павловича Доброклонског (I део)“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 10, (2011), 39—74.

У раду је темељно, методолошки узорно и систематски представљен и анализиран научни опус једног од најзначајнијих руских историчара Цркве Александра Павловича Доброклонског. Посебно су анализирани његове магистарска и докторска дисертација и указано је на њихов фундаментални допринос развоју руске црквеноисторијске науке. Ово обимно и захтевно истраживање спроведено је на репрезентативном корпусу дела Доброклонског, насталих у Русији. Као прилог раду представљена је, до сада, најкомплетнија библиографија радова Доброклонског.

- 6) „Русские эмигранты – преподаватели Православного богословского факультета в Белграде (1920—1940 гг.)“, *Труды Киевской духовной академии*, 15, (2011), 199 – 208.

У раду је, на темељу обимне архивске грађе из Архива Православног богословског факултета Универзитета у Београду, представљена делатност осморице руских емиграната – професора на Православном богословском факултету у Београду, у периоду између два светска рата. Аутор је показао способност квалитетне селекције обимног архивског материјала, на основу кога је прецизно и методолошки успешно презентовао најзначајније аспекте делатности поменутих професора, указујући на фундаменталне аспекте њиховог доприноса раду Православног богословског факултета. Рад представља значајан допринос проучавању српско-руских црквених односа, нарочито у домену духовне просвете.

- 7) „Личност и дело проф. др Александра Павловича Доброклонског (II део)“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 11, (2012), 92-111.

Други део рада о професору Доброклонском посвећен је његовој делатности у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца (Југославији), у периоду између два светска рата. Аутор је студиозно представио различите аспекте делатности овог значајног историчара Цркве, посебно указујући на његов незаобилазан допринос развоју српске црквеноисторијске науке. Минуциозно су анализирани сви његови радови објављени на српском језику, а нарочито је

указано на значај његовог двотомног литографисаног уџбеника Опште историје Цркве на развој наставе поменутог предмета на Православном богословском факултету. У српској црквеноисторијској науци (и шире) овај рад из два дела, представља, до сада, најпотпунију студију о професору Александру Павловичу Доброклонском, једном од последњих изданака чувене руске црквеноисторијске школе XIX и почетка XX века и утемељивачу Катедре Опште историје Цркве на Православном богословском факултету у Београду.

- 8) „Устројство Цркве у православном расејању у светлости полемике између Александра Шмемана и представника Руске заграничне Цркве“, *Српска теологија данас*, књ. 3: Зборник радова Трећег годишњег симпозиона (ПБФ Београд, 27-28. мај 2011), уред. Б. Шијаковић, Београд: Институт за теолошка истраживања ПБФ, 2012, 549-566.

Рад представља успешну историјско-еклисиолошку синтезу, посвећену једном од главних савремених проблема Православне Цркве. Питање устројства Православне Цркве у расејању сагледано је кроз призму полемике између истакнутих православних богослова XX века. Аутор је на основу репрезентативног корпуса дела, најпре, понаособ анализирао ставове Александра Шмемана и његових опонената из Руске заграничне Цркве. Потом је, вешто користећи метод упоредне анализе, установио кључне тачке спорења: различито поимање јединства Цркве као фундаменталне еклисиолошке категорије, различит приступ моделима устројства Цркве у расејању (помесни и етнички) и разлике у конкретним јурисдикционим решењима везаним за православно расејање. Аутор указује на историјске факторе који су одлучујуће допринели поменути разликама, а потом вреднује наведене ставове актера спора, базирајући се на предањском поимању јединства Цркве, схваћеном у евхаристијско-есхатолошким категоријама. Рад представља значајан допринос проучавању савремене православне еклисиолошке мисли.

- 9) „Вклад русской эмиграции в развитие сербской академической теологии“, *Международный научный симпозиум: Русская диаспора и изучение русского языка и русской культуры в инославянском и иностранном окружении (Белград, 1—2 июня 2011 г.) – доклады*, отв. ред. Б. Станкович, Белград: МАПРЯЛ, Дом русского зарубежья им. А. Солженицына, Международное педагогическое общество в поддержку русского языка, Славистическое общество Сербии, Филологический факультет белградского университета, Русский дом в Белграде, Белград, 2012, 78—89.

Рад се бави значајним сегментом у историји српско-руских црквених односа, везаним за допринос руске међуратне емиграције српском академском богословљу. Представљени су најзначајнији радови руских емиграната, објављени на српском и руском језику и указано је на квалитативни допринос истих различитим богословским дисциплинама у српској средини.

- 10) „Отношение Сербской Православной Церкви к каноническому и юридическому положению Русской Православной Церкви Заграницей (1920—1930), *Христианское чтение* (научно-богословский журнал Санкт—Петербургской духовной академии), 3, 2012, 158-175.

На основу архивске грађе из три српска и једног руског архивског фонда, аутор анализира позицију Српске Цркве у односу на канонски и правни положај Руске заграничне Цркве, у периоду у коме се седиште поменуте црквене структуре налазило на канонској територији Српске патријаршије. У раду је примењена истраживачка метода историјско-критичке анализе, на основу које су анализирана и упоређивана архивска документа из различитих архивских фондова. Поменута документа, од којих су нека први пут публикована, анализирана су у историјском и еклисиолошком контексту. Најпре су размотрена документа која се односе на само формирање руске заграничне црквене структуре на канонској територији Српске Цркве, а потом су анализирани позиције Српске Цркве у односу на јурисдикцију поменуте емигрантске црквене структуре ван граница Краљевине СХС (Југославије). У закључку је указано да су ставови Српске Цркве формирани на бази црквене икономије, уз сагледавање реалног историјског контекста у коме се нашла руска црквена емиграција.

- 11) „Срби на Кијевској духовној академији (1869—1879)“, *Српске студије* (научни часопис Центра за Српске студије Одељења за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду), 3, 2012, 349—370.

Рад је усмерен на значајно историографско питање, везано за школовање српског богословског кадра на најстаријој руској духовној академији, у периоду 1869-1879. година. На основу протокола са заседања Савета Кијевске духовне академије, аутор прати ток школовања осамнаесторице Срба, од којих су неки касније постали носиоци црквеног и културног живота Србије. Из обимног изворног материјала аутор је успешно селектирао најважније сегменте, систематски их распоредио и пружио јасну и прецизну слику школовања Срба на Кијевској духовној академији.

- 12) „Завршни радови Срба на Кијевској духовној академији (1869—1899)“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 12, (2012), 152- 173.

Рад је посвећен завршним радовима Срба, на основу којих су стицали одговарајућа академска звања на Кијевској духовној академији, током последњих 30 година XIX века. На основу протокола са заседања Савета Кијевске духовне академије анализирана је структура и садржај поменутих радова. У прилогу рада табеларно су представљени детаљни подаци о преко 70 Срба и њихових завршних радова на Кијевској духовној академији. Рад представља значајан истраживачки подухват и добар прилог српској историографији, имајући на уму да попуњава празнину у истој, доносећи низ, до сада, необјављених података.

- 13) „Викентије Флоријанович Фрадински – историчар Цркве“, *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати*, књига 13, (2013). (рад је у припреми за штампу и појавиће се током јуна 2013. године)

Рад је заснован на архивској грађи из Архива Србије (Београд) и Архива Православног богословског факултета Универзитета у Београду. Истраживачки поступак је спроведен доследно и резултати су саопштени методолошки узорно. После излагања биографских података, аутор минуциозно анализира научни допринос професора Опште историје Цркве на београдском Православном богословском факултету Викентија Флоријановича Фрадинског српској црквеноисторијској науци и српском академском богословљу уопште. У прилогу рада табеларно су представљене оцене Фрадинског, током студирања на Православном богословском факултету у Београду, као и његова потпуна библиографија радова.

Квантитативна валоризација научних резултата, у складу са Критеријумима за избор у звање доцента Универзитета у Београду:

Др Владислав Пузовић објавио је, до сада, следеће радове: **1 (једна) ауторска монографија** (прерађена и допуњена магистарска дисертација), **2 (два) научна рада у научним часописима са листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета**, **4 (четири) научна рада у научним часописима водећег националног значаја**, **6 (шест) научних радова у тематским зборницима**, **2 (два) научна рада са међународних научних скупова објављена у целини и 3 (три) научна рада са националних научних скупова објављена у целини**. На основу Критеријума за стицање звања доцента Универзитета у Београду, кандидат др Владислав Пузовић је остварио резултате који му **омогућавају избор у звање доцента**.

Остале активности:

Др Владислав Пузовић је дугогодишњи секретар Групе за Историју Цркве. Члан је уредништва научног часописа Православног богословског факултета *Богословље*, почев од 2010. године. Члан је Савета Православног богословског факултета Универзитета у Београду (изабран на седници ННВ ПБФ одржаној 20. јуна 2012. године, на период 2012—2015; мандат верификован на седници Савета ПБФ одржаној 27. децембра 2012. године). Од 1. октобра 2012. године члан је Ужег уређивачког одбора издавачке делатности Института за теолошка истраживања Православног богословског факултета.

Значајан допринос дао је успостављању академско—научне сарадње између Православног богословског факултета Универзитета у Београду и духовних академија Руске Православне Цркве у Русији и Украјини (Московска, Санкт—Петербуршка и Кијевска духовна академија). Био је званични представник Православног богословског факултета Универзитета у Београду на међународним научним конференцијама које су организовале руске духовне академије: *Международная научная конференция: Православие – цивилизационный стержень славянского мира*, одржана 16. и 17. јуна 2011. године у Кијеву, у организацији Кијевске духовне академије и *IV международная научно-богословская конференция Санкт-петербургской православной духовной*

академији „Актуальные вопросы богословских исследований» одржана 3. и 4. октобра 2012. године у Санкт Петербургу, у организацији Санкт—Петербуршке духовне академије. Организовао је долазак предавача и руководиоца постдипломских студија (аспирантуре) Санкт—Петербуршке духовне академије (кандидата богословских и кандидата историјских наука) свештеника Константина Александровича Костромина у Београд и његово учешће на *Четвртој годишњем симпозиону „Српска теологија данас 2012“*, одржаном 25. и 26. маја 2012. године на Православном богословском факултету Универзитета у Београду. Такође, активно учествује, као члан Организационог одбора међународног научног скупа *Црква у доба Светог цара Константина Великог*, који организује Православни богословски факултет Универзитета у Београду, у припремама за учешће представника руских духовних академија на поменутом скупу (24. и 25. мај 2013. године). Објављивао је научне радове у водећим научним часописима руских духовних академија (*Труды Киевской духовной академии* и *Христианское чтение Санкт-Петербургской духовной академии*).

Учествовао је на трибинама на којима су представљане најновије књиге из области Опште историје Цркве: 1) Представљање књиге протојереја—ставрофора др Радомира В. Поповића *Васељенски сабори Пети, Шести и Седми – одабрана документа, Београд, 2011* – промоција одржана 6. јуна 2011. године у Библиотеци града Београда; 2) Представљање књиге протојереја—ставрофора др Радомира В. Поповића *Васељенски сабори Први, Други, Трећи и Четврти – одабрана документа, Београд, 2012* – промоција одржана 22. јуна 2012. године у Академији Српске Православне Цркве за уметности и конзервацију. У верско-научном часопису Светог архијерејског синода Српске Православне Цркве *Теолошки погледи* објавио је прилог – извештај са Међународне научне конференције *Православие – цивилизационный стержень славянского мира*, одржане 16. и 17. јуна 2011. године у Кијеву, у организацији Кијевске духовне академије: „Међународна научна конференција – Православље: цивилизацијски стожер словенског света“, *Теолошки погледи*, бр. 2, (2011), 165-167. Дао је интервју за званично гласило Српске Православне Цркве *Православље*: „Руска емиграција у XX веку – јединствен феномен у историји“, *Православље*, 1101, 1. фебруар 2013, 20—23.

Мишљење и предлог Комисије:

Пошто је пажљиво прегледала конкурсни материјал, Комисија је утврдила да **др Владислав Пузовић**, као што смо показали у аналитичком делу реферата, **поседује висок степен научних и педагошких квалификација** у области и на предмету за који се бира (имамо у виду квалитет и научну новину његових радова, искуство у високошколској настави Опште историје Цркве у њеном препаративном, оперативном и евалуационом аспектима). Он **испуњава све законске предуслове за избор у звање доцента**: докторат богословских наука, способност за наставни рад, научне радове у одговарајућој области објављене у научним часописима и зборницима (радови објављени у научним часописима са листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета, радови објављени у часописима водећег националног значаја, радови објављени у тематским зборницима, радови објављени у целини са међународних и националних научних скупова).

На основу изложеног, Комисија сматра да су се стекли сви услови из Закона о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 76/2005, 97/2008, 44/2010 и 93/2012), Статута Православног богословског факултета (бр. 390/3 од 20. 10. 2006. године, са изменама и допунама од 02. 07. 2007. године, 23. 12. 2008. године, 25. 02. 2009. године, 06. 07. 2010. године и 12. 12. 2012. године) и Правилника о начину и поступку стицања

звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета“, бр. 142/2008, 150/2009 и 160/2011), да се **др Владислав Пузовић**, асистент Православног богословског факултета Универзитета у Београду изабере у звање **доцента** по конкурс објављеном у листу „Данас“, додатак „Послови“, од 20. 03. 2013. године, па се стога с поверењем и особитим поштовањем обраћа Изборном већу Православног богословског факултета Универзитета у Београду са предлогом да **прихвати извештај Комисије и упути предлог Стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Београду за избор асистента др Владислава Пузовића у звање доцента за ужу научну област Историја Цркве, предмет Општа историја Цркве**, са пуним радним временом на том Факултету.

Београд
11. 04. 2013.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

1. Др Радомир Поповић, редовни професор
Православног богословског факултета
Универзитета у Београду

2. Др Мирослав Јовановић, редовни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Београду

3. Др Зоран Крстић, ванредни професор
Православног богословског факултета
Универзитета у Београду

